

[Niels Frederiksen.]

maal, der har været debatteret ved denne Lejlighed, er i afgjort Strid med den Stilling, Partiet paa disse Omraader har taget i tidligere Tider.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gjorde saa nogle Bemærkninger om Samarbejdet mellem de to Partier. Jeg vil ogsaa paa dette Omraade anerkende, at det ærede Medlem har udtalt Gang paa Gang, at han ikke var nogen hverken Kritiker eller Modstander af den Form for politisk Samarbejde, som nu begyndtes mellem de to Regeringspartier, jeg har ogsaa kunnet spore en vis Misundelse over den Stilling, vi har faaet i Regeringen, fremfor den Stilling, som han og hans Parti havde i sin Tid, det Samarbejde, de var i med Venstre. Naar det ærede Medlem var inde paa at karakterisere Samarbejdet og de Vilkaar, mit Parti har under dette Samarbejde ved denne procentvise Repræsentation i Regeringen, kan jeg kun være tilfreds. Vi har altsaa faaet mere, end der paa dette Omraade kunde tilkomme os, og jeg kan ikke tro andet end, at det ærede Medlem dog maa mene om de tre Repræsentanter, at det er nærmest ældre Mænd. Der er jo dog ingen Tvivl om, at i hans Øjne er det ikke Ynglinge mere, langt mindre Børn. Jeg tror derfor, at Forholdet vil forme sig paa den Maade, at det er ganske overflødigt at tale om, hvordan den lille i sin Tid trippede for at følge Trit, og hvordan det radikale Venstre og det større Socialdemokrati i Øjeblikket enes om, hvem der har mest Indflydelse i dansk Politik. Det synes jeg, at Oppositionspartierne ganske kunde overlade til de to Regeringspartier, jeg synes ikke, de skal bekymre sig saa stærkt om det Forhold, som de gør ifølge de Bemærkninger, der bliver gjort.

Dernæst har jeg et Par Bemærkninger at gøre i Anledning af det Ordskifte, der fandt Sted mellem det ærede Medlem Hr. Pinstrup og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det vil jo være noget vanskeligt at overbevise de to ærede Medlemmer om, at de dér fører en Strid om Kejserens Skæg, om noget, som ikke eksisterer, eller som ikke har nogen Betydning. Forholdet er jo i Virkeligheden dette, at man ikke kan forbinde den Brugsform, som nu er praktiseret gennem 11 Aar, med det Begreb om Fæste, der knytter sig til dette Udtryk i den danske Befolknings Opfattelse, thi dette er en Brugsform, der ikke eksisterer mere. Og jeg vil gerne sige baade til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, at det er efter min Mening ubegribeligt, at man

paa et Grundlag saa forkert kan rejse en Kamp mod en vis Brugsform, som er karakteriseret Gang paa Gang her i dette høje Ting og ude over Landet, og som enhver dog kan vurdere, hvis han vil gøre sig den Ulejlighed at læse de Skøder, som Staten udsteder til de Besiddere, der faar de paagældende Arealer. Jeg har hørt paa Møder ude omkring i Landet, at en Amtskommissionsformand er staaet op og har sagt til en af Venstres Ordførere, idet han har vist ham et Skøde: Er dette dit Skøde, eller er det dit Fæstebrev? Jeg gentager Spørgsmaalet overfor de to ærede Medlemmer og mener, at de gjorde vel i for en Gangs Skyld at undersøge grundigt og nøje dette Brugsforholds Art og Karakter og hele retslige Forhold.

Saa har jeg kun et Par ganske enkelte Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal. Det ærede Medlem fremførte et Par Bemærkninger til mig angaaende mine Udtalelser om den Anmærkning paa Finansloven, der vedrører Tilskuddet til Sukkerroedyrkingen, og det ærede Medlem fremførte den Paastand, at jeg havde sagt, at alle var enige om, at Sukkerroedyrkingen i Danmark nødvendigvis maatte have en Toldbeskyttelse. Jeg vil gerne anføre blot dette, at denne Toldbeskyttelse var jo vedtaget paa Toldloven i 1908, og mine Bemærkninger gik ud paa, at man maatte hellere give et direkte Tilskud til en Produktionsgren indenfor Landbruget, som alle kunde kontrollere, og med Hensyn til hvilken alle vidste, hvordan den var, og alle kunde forstaa, i hvilken Anledning Tilskuddet var givet, end man maatte bibeholde og udvikle en Tilskudsform, der var skjult for den almindelige Befolkning, der var prisfordyrende for Varerne, der havde en helt anden Art og Karakter end direkte Tilskud, og at denne Opfattelse var paa Linie med, hvad vi fra mit Parti i lignende Situationer og paa andre Omraader har vist Villighed til at medvirke til. Jeg vil ogsaa gerne have Lov til at udtale mine Tvivl om, at Venstre-Sukkerroedyrkerne skulde være saa fornemme nu, at de ikke vilde modtage en Haandsrækning som den, der var budt dem, medens de uden at blinke med Øjnene har modtaget den Haandsrækning, der gennem Toldbeskyttelsen blev givet dem i Fællesskab med Sukkerindustrien. Men det kan jo være, at de nu er blevet saa principtro og opirrede over den Haandsrækning, der bydes dem i en vanskelig Situation, at de mander sig op til i deres Handlinger at staa ved de Ord, de ellers bruger overfor de For-